

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1984

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 3

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 4

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 5

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 6

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 7

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 8

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 9

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 10

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 11

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 12

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 13

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 14

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 15

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 16

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 17

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 18

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 19

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 20

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 21

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 22

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 23

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 24

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 25

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 26

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 27

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 28

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 29

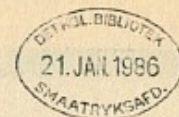
[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 30

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 31

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 32

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 33

[SF i folketinget : Beretning til SFs landsmøde 1984](#) 34

I FOLKETINGET

BERETNING
TIL SF's LANDSMØDE
1984

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Indledning	3
Freds- og forsvarspolitik	5
Finanspolitik	7
Arbejdsmarkeds-politik	8
Skattepolitik	10
Socialpolitik	12
Miljøpolitik	13
Energi politik	14
Kulturpolitik	15
Boligpolitik	17
EF-politik	18
Landbrugs- og fiskeripolitik	19
Uddannelses-politik	20
U-landspolitik	21
Kommunalpolitik	22
Erhvervs politik	23
Trafikpolitik	24
Retspolitik	25
Forskningspolitik	27
Konklusion	28
Gruppens repræsentation i udvalg m.m.	29
Lovforslag fremsat af SF	30
Beslutningsforslag fremsat af SF	30
SF-forespørgsler	31

Indledning:

SF's rolle som det ledende oppositionsparti

Et helt år med en borgerlig regering. Det var vi næppe mange, der troede på, da den borgerlige regering trådte til i sommeren '82.

Både i beretningen fra folketingsgruppen i fjor og i de forskellige dele af beretningen i år, beskriver vi, hvorledes det ikke er lykkedes regeringen at komme igennem med alle de mange nedskæringsplaner, som den har lagt frem.

Alligevel er resultatet af regeringens politik smertelig kendt for stadig større grupper af den danske befolkning. Fattigdomsparagraffen rammer stadigt flere. Det samme gør begrænsninger i retten til sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge. Nedskæringer i bloktilskud og generelle offentlige nedskæringer fjerner arbejdspladser i den offentlige sektor og gør dagligdagen økonomisk og byrdefuld for alle de lønarbejdere, der er afhængige af offentlige transportmidler, daginstitutioner, almennyttige boliger og andre faciliteter, som skulle gøre tilværelsen lidt lettere for almindelige arbejdere.

På alle områder rammer regeringens angreb neddefra. Mens de private erhvervs gulddrenge bolttrer sig i optimisme og nye biler på fordelagtige afskrivningsvilkår, henvises flere og flere af de dårligst uddannede med de mindst sikre jobs til en tilværelse med pessimisme og vanskeligheder med at få ugelønnen til at strække til.

Mens regeringens økonomiske ministre planlægger »moderniserings- og privatiseringsprogrammer« og mener, at nu skal markedøkonomiske principper også råde i de offentlige virksomheder, oplever brugerne af de offentlige institutioner, at personale rationaliseres væk i arbejdsformidling, børnehaver og sygehuse, at velfungerende skoler og klasser nedlægges, og at de står magtesløse overfor overgrebene.

Det er i denne situation, vi forsøger at virke i folketinget. En gang imellem lykkes det os som sagt at afværge de værste angreb.

Ved afslutningen af folketingssamlingen i fjor kunne vi gøre op, at vi faktisk havde fået 12 af vore forslag vedtaget. Det var mere, end vi havde kunnet under en socialdemokratisk regering. En del af forslagene var skatteforslag, hvor vi sammen med socialdemokraterne og de radikale kunne lukke nogle huller i lovgivningen. Andre var miljø- og kulturforslag og endelig var der et par arbejds-markedsforslag.

Vi forsøger naturligvis det samme i år. Men det er blevet vanskeligere.

Det er som om, de radikale er blevet nærmere knyttet sammen med regeringen, efter at de næ-

sten gik til valg sammen som dem, der skulle sikre finansloven. Derfor er de også nu mere indstillede på at konsultere regeringen, før de eventuelt går med på et af vore forslag.

VALGET

Indtil valget blev udskrevet i december var vort klare formål at udnytte den først givne lejlighed til at vælte Schlüter-regeringen. Det, der faktisk lykkedes ganske godt, var at få markeret et klart folketingsflertal mod regeringen på spørgsmålet om de nye NATO-raketter i Vesteuropa. Men regeringen valgte som bekendt at leve med de dagsordner, folketings-flertallet vedtog.

På den økonomiske politik var det umuligt at vælte regeringen, da de radikale hver gang kom den til undsætning.

Endelig kom så finanslovs-afstemningen, hvor Socialdemokratiet valgte at bringe regeringen til fald ved at stemme mod finansloven.

Valget kom meget belejligt for SF. Vi var velrustede. Havde netop afsluttet udarbejdelsen af en alternativ økonomisk politik, der var slutresultatet af lang tids forarbejder, hvor hovedbestyrelse og folketingsgruppe i samarbejde havde gennemanalyseret de økonomiske problemer, Danmark står i, og udviklet SFs svar på problemerne.

Valget gik da også godt for SF. Men selv om Socialdemokratiet ikke tabte så meget som det var forudset, og selv om VS kom i folketinget igen, har den lille valgsejr, regeringen og de radikale kunne notere sig, alligevel bevirket, at indtrykket af regeringen er stærkere nu end før valget.

Men måske er det en styrke bygget på sand. Måske er uoverensstemmelserne mellem regeringens forskellige partier alligevel så store, at det er begrænset, hvor længe, den kan holde sammen. Især hvis den viser sig ude af stand til at gøre noget ved landets økonomiske problemer.

REGERINGENS POLITIK HAR SLÅET FEJL

Den borgerlige økonomiske politik viser sig nemlig at slå fejl ud fra dens egne forudsætninger.

Hvor der gennem 1983 og specielt op til valget blev snakket om gensidig udvikling med *fald* i renten, inflationen, betalingsbalancen, statsunderskuddet m.m., er der for en række faktorer nu tale om en *stigning*. Renten er steget, inflationen er steget, betalingsbalance-underskuddet er steget. Arbejdsløsheden har været stigende hele perioden igennem og stiger fortsat.

Der er intet underligt i denne udvikling. Den borgerlige regering har fortsat kriseårenes økonomiske politik med en traditionel indkomstpøolitik og nedskæringer i de offentlige udgifter — blot endnu mere bombastisk. En politik som er perspektivløs overfor de meget alvorlige problemer, vi står i, og som i den borgerlige udgave er behæftet med asociale indgreb og nedskæringer.

De gunstige ydre vilkår, der især var årsagen til faldet i den danske rente og i prisstigningstakten, har udtømt deres virkning. Såvel renten som inflationen har været stort set uændrede gennem det sidste år, men med tendens til stigning snarere end til yderligere fald.

Fra 1982 til 1983 blev betalingsbalanceunderskuddet reduceret fra 18,7 mia. til 10,9 mia. kr. Denne forbedring skyldes for en stor del væksten: nettoeksporten af skibe som er en engangsforetelse samt de sidste års store energi-investeringer, som yder et mere varigt positivt bidrag til betalingsbalancen.

For 1984 forventes imidlertid nu en stigning mod et tidligere skønnet fald. Først og fremmest pga. øget import fra et større forbrug fra de bedrestillede og lidt større investeringer.

Denne udvikling har skabt uro i regeringspartierne imellem og givet anledning til at overveje nye indgreb i form af nedskæringer eller camouflerede skatteforhøjelser.

FÅR IGEN PROBLEMER MED FINANSLOVEN

Selv om der sandsynligvis ikke kommer nye indgreb inden sommer vil problemerne for regeringen komme med finansloven for 1985. Godt nok forventes statsunderskuddet i 1984 at blive lidt mindre end i 1983, men et yderligere fald i 1985 vil kræve så store besparelser, at det vil ramme beskæftigelsen meget hårdt og skabe yderligere arbejdsløshed.

Regeringen har ingen målsætning omkring arbejdsløsheden. Den voksede fra 1982 til 1983 med lidt over 20.000 og vil vokse tilsvarende fra 1983 til 1984.

Den borgerlige regerings økonomiske politik, der sigter på en samtidig reduktion af budgetunderskuddet, betalingsbalancen, inflationen og renten, viser sig at slå fejl og har skabt panik i regeringen. Regeringens iver for at holde målsætningen vil skabe yderligere problemer for dansk økonomi. Specielt lønmodtagerne vil mærke dette i form af yderligere udhuling af reallønnen og i form af stigende arbejdsløshed.

Uenigheden mellem regeringspartierne kan også vise sig i forbindelse med overenskomsterne. Der er sikkert stadig kredse hos de konservative, som gerne ser en tilbagevenden til klasse-samarbejdet gennem et samarbejde med Socialdemokratiet. Mens Venstre nok gerne vil fortsætte straffe-ekspeditionen mod arbejderne og forlange nul-overenskomst.

4

SOCIALDEMOKRATIETS SLINGREKURS

Hvad det ender med afhænger naturligvis også af Socialdemokratiet. Dets kurs er stadig usikker og slingrende. Den ene dag fører det skarp oppositionspolitik, den næste dag lægger det op til samarbejde.

Slingrekursen dækker over de forskellige strømninger, der er i dette parti, og som også kommer til udtryk i udtalelser fra forskellige ledende personer i fagbevægelsen.

Der er ingen tvivl om, at socialdemokraterne havde håbet på og regnet med at tage mandater fra SF ved det nys overståede valg. Det irriterer dem, at vi er for store, og at vi tilsyneladende har en stabil tilslutning. De ved naturligvis også, at vi øger vor tilslutning i arbejderklassen, og det irriterer dem dobbelt.

I stedet for at tage udfordringen op ved at gå ind i en debat med os om indholdet i et eventuelt arbejderflertal, svinger de mellem at lægge sig helt tæt op af vore synspunkter og at afvise os som utroværdige.

SF's ROLLE

På denne baggrund er det klart SF's rolle at være det ledende oppositionsparti. Det markerer vi på forskellige måder.

For det første ved utrætteligt at tale de menneskers sag, der bliver ramt af regeringens politik, gennem forslag, taler, spørgsmål at prøve at bedre deres vilkår. Og lykkes det ikke, så hele tiden at påpege, hvorledes de bliver ramt.

For det andet ved at stille mange forslag på alle livets områder, som det vel fremgår af oversigten bag i beretningen. Vi er ganske vist blevet kritiseret af regeringen og folketingets formand, fordi vi stiller for mange forslag og forespørgsler. Men vi er overbevist om, at det er vigtigt, og at budskaberne nok skal nå ud til de grupper, der har brug for dem.

Det er jo nemlig ikke kun sociale og fordelingspolitiske sager, det handler om.

Det drejer sig også om miljøpolitik, kulturpolitik, energipolitik og meget andet, hvor vi kan påpege, at en vedtagelse af vore forslag ville føre udviklingen i en helt anden retning.

For det tredje har sikkerhedspolitikken spillet en ganske særlig rolle. Det har været i overensstemmelse med partiets prioritering af arbejdsopgaver og har uden tvivl haft stor betydning for den sikkerhedspolitiske debat herhjemme og for billedet af Danmark ude i verden.

Samarbejdet med VS har været godt både før og efter valget. Efter valget er VS'erne blevet nødvendige som del af et alternativt flertal mod regeringen. Før valget kunne S, Rad. og SF danne flertal alene. Det har ikke givet vanskeligheder i forhold til VS, der altid er klar til at gå med i et sådant flertal. Det har derimod en gang imellem været lidt vanskeligt for socialdemokraterne at skulle acceptere, at forhandlinger med VS var nødvendige.

Dansk sikkerheds-politik har fået en ny dimension

Folketingsgruppen har i den forløbne beretningsperiode givet højeste prioritet til kampen mod atomoprustningen, herunder ikke mindst spørgsmålet om de ny mellemdistanceraketter, men også spørgsmålene omkring NATOs ny offensive doktriner og den øgede vægt på en offensiv strategi. De fleste initiativer har vi taget i et i øvrigt udmærket samarbejde med VS.

26. november 1982 behandlede folketinget et forslag fra SF og VS om at stille de danske bevillinger til NATOs ny 572 raketter i bero. Forslaget medførte, at man i forbindelse med behandlingen af finansloven vedtog at tilbageholde 48 af de 75 mill. kr., som Danmark skulle bidrage med. Socialdemokraterne mente sig forpligtet til at betale de omtalte millioner, som de havde forpligtet sig til at betale i deres regeringstid uden at informere folketinget. Denne beslutning ser det ud til bliver fastholdt.

Det var indledningen til en række forespørgsler og forslag fra slutningen af 1982 og frem til i dag. 19. maj 1983 fremsatte SF og VS forslag om, at Danmark skulle kræve raketforhandlingerne ført på en sådan måde, at der skete en reduktion af de sovjetiske SS 20-raketter og der ikke skete nogen opstilling af krydsermissiler og Pershing-2. Vi krævede også, at de franske og britiske mellemdistance-raketter skulle tælles med i forhandlingerne.

Dette forslag førte til, at Socialdemokratiet i en forespørgselsdebat en uge senere, 26. maj, fremsatte forslaget (næsten enslydende) som dagsorden, og den blev vedtaget.

3. november 1983 vedtog folketinget i en ny forespørgselsdebat (en sammenlægning af en debat foreslået af SF og VS og en af S), at regeringen skulle kræve en ny vurdering i NATO af forhandlingernes resultater, og at NATO ikke bare måtte begynde at opstille raketter uden en ny beslutning i NATOs ministerråd. Og 1. december 1983 tog folketinget for første gang klar afstand fra raketopstillingen. Det skete i en forespørgselsdebat rejst af SF og VS.

ATOMVÅBENFRI ZONE I NORDEN

Samtidig ændrede Socialdemokratiet holdning til spørgsmålet om Norden som a-fri zone. Siden 60'erne har socialdemokraterne sagt, at zonen kunne være en god ide, men kun som led i en større sikkerhedspolitisk nyordning i Europa. Deres ny standpunkt er det, som hele tiden har været vores,

nemlig, at man skal arbejde for zonen her og nu, og hvis den bliver til noget, kan den være med til at bane vej for en nyordning.

S formulerede det nye standpunkt i to dagsordener (en før og en efter valget), som skulle afværges afstemning om mere vidtgående dagsordener fra SF og VS, — men som trods dette var et fremskridt i sig selv.

De mere vidtgående dagsordener fra SF og VS drejede sig om bandlysning af a-våben i Danmark, ikke bare i fredstid, men også i krigs- og krisetid. Forslaget svarer til en socialdemokratisk årsmødevedtagelse; men endnu er partiet vejet tilbage fra at udmønte dette i en forpligtende folketingsvedtagelse. Vi opretholder presset.

Disse forløb blev muliggjort af et massivt pres på Socialdemokratiet. Først og fremmest fra fredsbevægelsen, men også i kraft af SFs fremgang ved valget. I den sidste tid, har de sikkerhedspolitiske spørgsmål mere end nogensinde splittet socialdemokraterne og vi har oplevet en periode med stor indre forvirring og frem- og tilbageslag for fredsbevægelsens krav i det største arbejderparti.

Trods de vanskeligheder, som indre splid i Socialdemokratiet har fremkaldt i den første periode efter valget, betyder folketingsvedtagelserne siden november '82 ikke desto mindre, at dansk sikkerhedspolitik er blevet ændret på i hvert fald et markant område: Forholdet til atomoprustningen og dermed også den af NATO fremdrevede atomoprustning. Følgelig er der også tilføjet blok-disciplinen visse skrammer.

Det er muliggjort gennem den strategi, som SF og VS enedes om, nemlig i disse sager at nedtone selve NATO-spørgsmålet og at opprioritere den danske konkrete stillingtagen til NATO-beslutninger og -politik.

Derfor gjorde vi i 1982-83 ikke meget ud af at diskutere selve dobbeltbeslutningen, men vendte os især mod NATOs (USAs) forhandlingsstrategi, som med sikkerhed ville føre til raketudstationering. Derfor har vi med held kunnet appellere til de NATO-kritiske kræfter i S — egentlige modstandere er der ikke mange af — og på den måde skabe flertal mod NATOs atomoprustning.

Det har været en inspiration for fredskræfter i udlandet (Vesteuropa, USA) og en opmuntring for fredsbevægelsen herhjemme.

Der er ingen tvivl om, at denne linie nu vanskeliggøres af en alliance mellem socialdemokratiske højrekræfter og andre socialdemokrater, som er bange for, at det skal se ud, som om de »jages rundt

i manegen«. Linien kan derfor komme ud for tilbageslag. Ikke desto mindre agter vi at fastholde den. Det har vist sig, at den kunne give resultater.

MERE DEBAT OM NATO-ANLÆG

NATOs nye mere offensive doktriner og strategiske udviklinger også på atomvåbenområdet, har vi også arbejdet meget med i et tæt samspil med forskellige dele af fredsbevægelsen. Vi har løbende rejst både forespørgsler og spørgsmål om NATOs forstærkningspolitik.

Det lykkedes kort efter valget at få offentliggjort de hidtil hemmeligholdte flyforstærkningsaftaler mellem Danmark og USA samt delvis Storbritannien. Men Socialdemokratiet har hidtil konsekvent afvist at tage stilling til disse spørgsmål ved mærkelige, såkaldte afværge-dagsordener som f.eks. betegner NATO som en »forsvarsalliance af defensiv karakter«.

Debatten om forskellige NATO-anlæg er blevet intensiveret i denne forbindelse. SF og VS rejste således 10. februar 1983 en forespørgsel om de amerikanske baser i Grønland. Det har foreløbig ført til, at folketingets forsvarsudvalg har vedtaget det usædvanlige skridt at sende hele udvalget på en inspektionsrejse til baserne for at se de omtalte atomkrigs- og spionageanlæg.

Forsvarspolitik har vi desuden i perioden taget sager op omkring de manglende demokratiske tilstande i forsvaret. Her har spørgsmålet om den politiske fyring af tidligere chef for forsstaben, G. K. Kristensen, og skandale-processen mod orlogskaptajn H.G. Olsen fra Harpoon-ulykken ved Lumsås været eksempler. Vi har desuden foreslået den militære straffelov ophævet i fredstid, men får sikkert kun flertal for begrænsede lempelser af loven.

HEMMEIGHEDS-KRÆMMERI

Arbejdet på hele området hindres kraftigt af det hemmelighedskræmmeri, der trods alt er enighed mellem Socialdemokratiet og regeringspartierne om. Alle væsentlige forsvarspolitiske diskussioner søges holdt væk fra folketinget og henvist til forsvarsforligs-partiernes såkaldte 11-mandsudvalg. Derfor står også spørgsmålet om øget åbenhed og demokratisk kontrol med forsvarspolitiske beslutninger mere og mere centralt i arbejdet.

De nuværende forhandlinger om et forsvarsforlig har vi kritiseret kraftigt. De radikale har støttet et beslutningsforslag fra SF, der blander sig i forhandlingerne ved at prøve at standse indkøbet af nye u-både til flåden — for konkret at få sat en stopper for en overflødig investering i militært vanvid.

SAMARBEJDET MED FREDSBEVÆGELSERNE

Samarbejdet med fredsbevægelserne har været udmærket, og vi synes, at det i høj grad er lykkedes at opnå resultater gennem den vekselvirkning af parlamentarisk og udenoms-parlamentarisk virksomhed, som SF mere end noget andet parti står for.

Også mange andre udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål har været rejst fra vor side i form af spørgsmål eller forespørgsler. Især skal fremhæves en række spørgsmål omkring Mellemosten og en forespørgsel (sammen med VS) om Centralamerika. Desuden har vi — ligeledes sammen med VS — stillet forslag om afsendelse af en parlamentarisk studiegruppe til Nicaragua.

Alternativ til en ondskabsfuld politik

Det finanslovsforslag, som regeringen fremlagde i august, var en ondskabsfuld fortsættelse af den såkaldte genopretnings-politik, som regeringen tog fat på, da den tiltrådte. En politik, hvor man lader den dårligst stillede del af befolkningen bære alle byrderne.

Hvis regeringen var kommet igennem med forslaget, skulle der være opkrævet betaling for lægebesøg, for hospitals-ophold og for fortæring på hospitalet. Børnetilskuddene skulle sættes ned og aftrappes med lynets hast, forældrebetalingen i vuggestuer og børnehaver skulle stige, dagpengene skulle gøres afhængige af, hvor længe man havde været medlem af en arbejdsløshedskasse, og medlemsbidragene skulle i vejret. Det skulle blive sværere for arbejdsløse at få flere arbejdstilbud, før de kom på bistandshjælp.

Dertil kom så den almindelige nedskæring på de enkelte ministeriers rammebudgetter, udvidet ved at udgifter, der kræver bevillinger, ikke længere skulle pristalsreguleres, med mindre de drejede sig om u-landshjælp eller forsvar.

Bloktilskuddene til kommunerne skulle også begrænses betydeligt, og kommunerne måtte ikke lade skatteprocenten stige.

Var disse forslag blevet gennemført, kunne de fattige og såmænd også de halvfattige i Danmark have set en mørk og håbløs tid i møde. De blev ikke gennemført i fuldt omfang, men så meget af det blev dog søgt gennemført, at selv Socialdemokratiet syntes, det var for meget. Ved finanslovbehandlingen i december stemte de som bekendt nej til finansloven, og så kunne finansudvalget efter valget begynde forfra med en finanslov, der var ændret på et par områder, men stadig var bedrøvelig.

ÆNDRINGSFORSLAG IKKE GENTAGET

SF stillede ved efterårets finanslov-behandling en lang række ændringsforslag om alternative løsninger på den økonomiske krise. Det var ændringsforslag, der kunne fremme beskæftigelsen, som kunne afhjælpe den sociale ubalance, bekæmpe EF og ved afstandtagen fra NATO og forsvarsudgifter fremme fred og nedrustning.

Vi overvejede meget, om vi skulle genfremsætte disse forslag i foråret, men afstod, da vi følte, at det var spild af tid at udforme de forslag som lige var blevet forkastet af folketinget.

Vi indskrænkede os derfor til at omtale dem og

understrege dem under finanslov-debatten. Nogle af dem var i mellemtiden kommet til at foreligge som lovforslag eller beslutnings-forslag og skulle altså alligevel til realitetsbehandling i folketings-salen.

Vi stillede dog ændringsforslag, som drejede sig om at genindføre reguleringen af sygedagpengene og afskaffe karensdagen, som kunne afskaffe den såkaldte fattighjælps-paragraf i bistandsloven og genindføre reguleringen af arbejdsløsheds-dag-pengene.

Socialdemokraterne stillede lignende forslag, men med et meget begrænset beløb til rådighed. Vi må opfatte deres forslag som fantastisk forsigtige og helt ude af takt med alt det, som de hidtil havde sagt var vigtigt for dem at genoprette på netop de områder, som SF stillede de rigtige ændringsfor-slag på.

FORSTÅ DET, HVO DER KAN

Vi stemte naturligvis imod finansloven og udtrykte megen forbavselse over Socialdemokratiets mærkværdige afstemning. Mens de i efteråret begrundede deres nej til finansloven med, at regeringen ikke havde sit parlamentariske grundlag i orden, fordi Fremskridtspartiet stemte nej til finansloven og at regeringen iøvrigt havde nægtet at forhandle med Socialdemokratiet om finansloven, så undlod de at stemme ved finanslovbehandlingen i foråret, skønt regeringen nu havde flertal for sin finanslov.

Forstå, hvo der kan! Man kan nu nok, hvis man tænker på, at en del af socialdemokraterne trods alt stadig er meget interesserede i at holde mulighederne for et samarbejde til højre i folketingssalen åbne.

I finansudvalget har vi løbende taget stilling til de ansøgninger, der er kommet. Meget af det, der sker i finansudvalget, er ikke særlig vanskeligt at tage stilling til, og kommer vi i tvivl, diskuterer vi det naturligvis i folketingsgruppen.

Vi har bl.a. diskuteret regeringens såkaldte moderniserings-fremstød, og har taget afstand fra, at personalet i staten overhovedet ikke har været involveret i drøftelser om moderniseringsbestræbelserne og ikke har haft lejlighed til at acceptere dem.

Vi har stillet os meget tvivlende overfor muligheden for at flytte om på bevillingerne inden for enkelte konti. Vi har taget afstand fra regeringens moderniserings-avis m.v., men har ikke helt villet

tage afstand fra, at der kan være brug for rationaliseringer og effektivisering i den offentlige sektor. Det betyder, at vi i finansudvalget har undladt at stemme imod regeringens moderniseringsforslag, men har stemt imod på enkeltområder.

OGSÅ FINANSUDVALGET DREJER SIG OM POLITIK

I finansudvalget har vi desuden behandlet de årlige bemyndigelseslove om optagelse af indenlandske og udenlandske statslån. Vi har stemt for bemyndigelsen til at optage udenlandske statslån, og vi har undladt at stemme ved bemyndigelsen om at optage indenlandske statslån, efter at vort ændringsforslag om en lavere bemyndigelse end den finansministeren søgte, var blevet afvist. Vi har i

øvrigt under debatten med udgangspunkt i vores alternative økonomiske plan understreget, hvordan man kunne formindske statsgælden og dermed behovet for at udstede så mange statsobligationer.

Vi betragter som før arbejdet i finansudvalget som et politisk arbejde og ikke som et arbejde, der alene drejer sig om, hvor mange bevillinger i kroner og øre, der skal stilles til rådighed for statens virksomheder.

I de ansøgninger, der kommer, og i de finanslove, der forelægges, afspejles ganske tydeligt de politiske holdninger og ideer, som er regeringens. Det skal man imidlertid altid huske at gøre opmærksom på, for ellers risikerer man at drukne i tal og ligegyldige detaljer i finansudvalgsarbejdet.

Arbejdsmarkedspolitik:

SF som drivkraft og bremseklovs

På det arbejdsmarkedspolitiske område fungerer SF som både bremseklovs og drivkraft.

Bremseklovs i forhold til regeringens mange forslag om nedskæringer og forringelser af forholdene for lønmodtagerne og de arbejdsløse. Drivkraft i forsøgene på at afhjælpe virkningerne af arbejdsløsheden og sikre bedre arbejdsforhold på arbejdspladserne.

Arbejdsløsheden er ikke blevet mindre det seneste år — tværtimod. De udsving, der viser sig, er stort set sæson-udsving, som er normale for årstiden.

Stigningen i arbejdsløsheden har især ramt kvinderne. Statistikken viser, at i januar 1983 var der ialt 267.300 ledige, heraf var der 145.500 kvinder. I 1984 er tallet 276.700, heraf er der 159.000 kvinder, dvs. en meget høj andel set i forhold til kvindernes antal på arbejdsmarkedet.

DUMPEKARAKTER TIL MINISTEREN

SF har to gange i den forløbne periode rejst forespørgselsdebatter om arbejdsløsheden og arbejdstiden sammen med Socialdemokratiet. I maj 1983

mundede debatten ud i en dagsorden, der pålagde arbejdsministeren inden årets udgang at komme med en redegørelse om de problemer, der rejser sig i forbindelse med en nedsættelse af arbejdstiden. Denne dagsorden blev støttet af Rad., S og SF.

Da redegørelsen, noget forsinket pga. valget fremkom i 1984 fik den dumpekarakter af et flertal bestående af VS, SF, Rad. og S.

På den baggrund rejste S og SF en ny forespørgselsdebat, hvor et dagsorden-forslag udarbejdet af de to partier ikke kom til afstemning, fordi Rad. stillede sit eget dagsorden-forslag. Det havde en ordlyd, som SF ikke kunne stemme for, da de indebar et ja til fortsættelse af en stram indkomstpølitik på den siddende regerings præmisser.

VS og SF stemte imod, mens Socialdemokratiet foranlediget af en henvendelse fra LO valgte at stemme for den radikale dagsorden. Angiveligt fordi LO ikke ønskede, at Socialdemokratiet skulle blive isoleret fra regeringen, og fordi LO ønsker treparts-drøftelser.

Hermed støttede LO og Socialdemokratiet igen samarbejdslinjen over for den borgerlige regering, hvilket SF naturligvis tager afstand fra.

REDNINGSPLANKE TIL KVINDERNE OG DE UNGE

SF har stillet en række konkrete forslag til afhjælpning af ledigheden — generelt og især for de unge og kvinderne. Det gælder forslaget om at indføre kønskvotering til erhvervsuddannelserne og forslaget, der tager sigte på at yde en særlig indsats for enlige kvinder på bistandshjælp. Ud over at fremsætte forslag, der skal sikre praktikpladser til alle EFG-elever, der har gennemført basisåret, foreslog SF genindførelse af lønnen på basisåret.

Det gør vi for at tiltrække de unge, der af økonomiske grunde ikke tør gå i gang med en uddannelse, og for at skabe ligestilling mellem EFG-elever og mesterlærlinge.

Et af de områder, hvor vi ved, der vil være arbejdsmuligheder for de unge efter endt uddannelse, er sundhedssektoren. Der er i dag ikke sygeplejersker nok til at besætte de normerede stillinger. Derfor er det rigtigt at udvide uddannelseskapaciteten her.

Det gælder også inden for de beslægtede områder: sundhedsplejerske-, jordemoder-, sygehjælper- samt fysio- og ergoterapeutuddannelserne. En eventuel opprioritering af den primære sundheds-tjeneste og det forebyggende sundhedsarbejde gør ikke behovet for flere uddannede mindre.

Endelig har SF samtidig med ovenstående beslutningsforslag også fremsat et forslag om forbedring af jobkabelsesloven på tre væsentlige punkter.

Der skal afsættes flere midler, og bestemmelsen om cirkulærestemt løn til de unge i jobkabelse i offentlig regie skal afskaffes, da den er blokerende for projekter ikke mindst i Københavns-området.

25-års reglen er ligeledes blokerende for, at så mange projekter som muligt kommer i gang. Derfor skal den afskaffes. Dette vil i øvrigt være i god tråd med regeringens løfte om regelsanering.

Derudover har vi genfremsat forslaget om sabbat-år, som får en pæn modtagelse, men indtil nu har det ikke kunnet samle flertal. Vi arbejder videre med ideen.

NY FORRINGELSER

Perioden fra landsmødet 1983 til 1984 har været kendetegnet ved kraftige forsøg på at forringe de arbejdsløses dagpenge. Nogle af forslagene er vedtaget, andre ikke.

Regeringens forslag fra oktober 1983 om at niveau-dele arbejdsløshedsdagpengene efter anciennitet på arbejdsmarkedet kunne ikke samle flertal. De radikale sagde sammen med S, VS og SF klart nej.

I stedet fandt de radikale på noget helt nyt — en arbejdsmarkeds-uddannelsesfond så alle lønmodtagere skal betale til arbejdsmarkedsuddannelserne. En ny punktskat kan man kalde det. Det tog SF naturligvis klart afstand fra.

Regeringen har dog ikke opgivet at komme igen med forringelser på A-kasse-området. Der er netop fremlagt et forslag, som indebærer, at ny-

tilkomne på arbejdsmarkedet skal have været i en A-kasse i 18 måneder — mod tidligere 12, før de kan modtage dagpenge. For nyuddannede er kravet fire måneder mod tidligere en.

Staten vil spare milliardbeløb. Til gengæld sendes tusinder over i bistandssystemet og kommunerne pålægges dermed store udgifter, samtidig med at de lediges økonomiske vilkår forringes.

Forslaget rammer især de unge og kvinderne. Tilgangen til arbejdsmarkedet indtil 1990 er beregnet til at blive 170.000 personer, hvoraf 75 pct. vil være kvinder. I skrivende stund ved vi ikke, om forslaget får støtte fra de radikale og dermed har et flertal bag sig.

Administrativt strammes der op i A-kasse-systemet, så ledige, der f.eks. deltager i nærradioforsøget, trækkes i dagpenge, selv om de udfører radioarbejdet i fritiden. SF har rejst denne sag, først via spørgsmål til ministeren, senere sammen med VS med forslag om, at de ledige ikke skal trækkes i dagpenge.

Vi har mulighed for at få noget igennem, omend næppe forslaget i sin helhed.

SF har ligeledes sammen med VS stillet forslag om, at revalidenter og langvarigt syge skal sikres fem ugers arbejde efter endt revalidering, så de kan komme tilbage i A-kasse-systemet og opnå samme rettigheder, som før de blev ramt af langvarig sygdom.

SF har fået vedtaget forslaget om, at langtidsledige ikke må miste dagpenge ved overgang til bistandshjælp, hvis baggrunden er, at de ikke har modtaget jobtilbud til tiden. Endvidere har SF stillet forslag om tilbagevenden til regulering af dagpenge efter reglerne fra før den nuværende regerings angreb på dagpengene. Desværre blev det nedstemt.

REGERINGEN TIL ANGREB PÅ ARBEJDSMILJØET

Vi har stillet et væld af spørgsmål om arbejdsløshed, A-kasse-problemer og ikke mindst om arbejdsmiljøet, som forringes takket være arbejdsministerens manglende vilje til at arbejde aktivt med dette område.

Arbejdsgiverne har held til at undgå at blive pålagt krav, der forbedrer arbejdsmiljøet, men koster penge. Arbejdsmiljøundersøgelsen på slagteriområdet, som blev lovet, da der skete indgreb i slagteriarbejdernes overenskomstforhold, har været udsat for »en læggen hindringer i vejen holdning« he-le vejen igennem. Resultatet er blevet derefter.

Arbejdsskadeloven som tager over, hvor arbejdsmiljøloven stopper, har der ligeledes været stillet mange spørgsmål til i sammenhæng med den mængde af nye sager, der bliver rejst pga. antallet af hjerneskader, der er i stærk vækst.

Når vi stiller spørgsmål, arbejder vi tæt sammen med enkeltpersoner, fagforeninger og partiets faglige landsudvalg. Det betyder, at vi har held til at få ny vigtige områder udforsket.

Dette gode samarbejde har vi alle glæde af.

Skattepolitik:

Succes med skatteforslag

Ved afslutningen af forrige samling kunne SF notere en usædvanlig succes på det skattepolitiske område. Af de 12 forslag, vi havde fremsat i samlingsløb, var fire vedtaget. To forslag nåede ikke at blive færdigbehandlet, men et flertal tilkendegav i en beretning, at de ønskede problemerne løst i hovedtrækkene efter de retningslinier, som vi havde angivet.

Tre forslag var blevet nedstemt af et snævert flertal mod arbejderpartiernes stemmer. Et forslag var ikke blevet fremmet, fordi skatteministeren kom med et tilsvarende forslag.

Kun to forslag fik lov at dø en stille død i udvalget, fordi der indlysende ikke var stemning for dem. Det er den skæbne, som SF-forslag plejede at få.

Blandt de væsentligste ting, vi fik gennemført, var et foreløbigt indgreb mod leasing-fiduser og nedsættelse af et udvalg til at se på skatteforholdene i forbindelse med flytning til udlandet. Udnyttelse af forskelle mellem landenes skattesystemer er blevet et af de helt store huller i skattesystemet.

Desuden fremsatte og vedtog vi sammen med Socialdemokratiet, VS og de radikale et pålæg til regeringen om at komme med en fondsbeskatningslov efter de retningslinier, der fremgik af fondsbestemmelserne.

NI NY FORSLAG

I indeværende samling kom vi sent i gang med at fremsætte lovforslag, fordi skatteudvalgets og skatteordførernes arbejdskraft var bundet op i udarbejdelse af det skattepolitiske oplæg. Desuden forsinkede valget vort arbejde. Ikke desto mindre har vi nået at fremsætte otte lovforslag og et beslutningsforslag. Det er endnu for tidligt at sige, om vi kan gentage succesen fra i fjor, men flere af de forslag, der indtil nu har været til 1. behandling, har mødt interesse fra et flertal i folketinget.

Blandt de sager, vi har taget op i vore forslag, er beskatning af de skattefrie gevinster ved førstegangs salg af ejerlejligheder, ligestilling mellem gifte og papirløse i forbindelse med arv, lukning af nogle huller i beskatningen af banker og sparekasser og aftrapning af nedskrivning på varelager, som er en af de mest groteske afskrivningsfiduser.

Endvidere har vi taget initiativ til at få løst et stort problem for en lille befolkningsgruppe, nemlig enlige kvinder, der er født i 1922, og som er gået på efterløn eller tjenestemandspension.

Desuden har vi både i form af forslag og på anden vis forsøgt at få lukket det hul i realrenteaf-

giften, som regeringens liberalisering af handel med udenlandske aktier har skabt. Endvidere har vi beskæftiget os med Mejeriselskabet Danmarks lyssky metoder. Den sag tog vi allerede op i maj i fjor, og vi har fremprovokeret et regeringsindgreb, så den konkrete form for skatteunddragelse ikke mere kan foregå.

FRADrag FOR VELHAVERNE EN DÅRLIG STØTTEFORM FOR SKIBSVÆRFTER

Fra regeringens side er der ud over den sædvanlige række af småforslag — hvoraf vi har støttet nogle og gået imod andre — kommet tre væsentlige initiativer.

Det ene var indgrebet mod leasing-fiduserne. Forslaget var effektivt nok for de områder, det dækkede, men desværre undtog man helt skibe fra indgrebet.

Vi stillede sammen med Socialdemokratiet ændringsforslag, så skibe også blev omfattet, men af hensyn til beskæftigelsen først efter en overgangsperiode, så indgrebet ikke greb ind i aktuelle forhandlinger om ordrer.

Desværre blev ændringsforslaget ikke vedtaget — selv om både de radikale og regeringen havde tilsluttet sig vore tanker ved 1. behandlingen.

Udviklingen har vist, at vi havde ret i vore advarsler. Hele skibsværftsindustrien er nu ved at blive afhængig af leasing-fiduser.

Vor principielle holdning er, at vi godt vil være med til at sikre beskæftigelsen på skibsværfterne, men vi vil ikke gøre det ved at give velhavere skattefradrag.

Desuden er regeringen kommet med den fondsbeskatningslov, som den blev pålagt at komme med af et flertal i folketinget. Regeringen har imidlertid løst opgaven på en sådan måde, at den er næsten sikker på, at der ikke kommer noget resultat ud af det.

For det første er forslaget fyldt med undtagelsesbestemmelser og fradragsmuligheder, så de egentlige fonde stort set helt undgår beskatning. Til gengæld har man taget arbejdsmarkedets kon-

fliktfonde med, selv om de i juridisk forstand ikke er fonde, men foreninger. Vi er klart imod dette forslag.

ET SKÆVT SKATTESYSTEM SKAL IKKE GØRES ENDNU SKÆVERE

På radikalt initiativ er regeringen blevet pålagt at komme med et forslag til en skattereform. Alt tyder på, at den også vil redde sig ud af denne klemme ved at komme med noget, som den er sik-

ker på ikke kan vedtages, nemlig et forslag der gør vort skæve skattesystem endnu skævere.

Socialdemokratiet har genfremsat sit forslag til en skattereform i udbygget form, men derudover har de været ret passive. De har dog støttet de fleste af vore initiativer, og vi har på mange områder haft et godt samarbejde med dem.

Også VS har støttet vore initiativer næsten uden undtagelse. Med de radikale har samarbejdet været mere sporadisk, men som det fremgår, har vi kunnet samarbejde med dem på nogle punkter.

Stædige forsøg på at ændre nedskæringspolitikken

SF har året igennem arbejdet på at få ændret – og belyst konsekvenserne af – de barske nedskæringer, den borgerlige regering fik vedtaget på det sociale område i efteråret 1982, og som har fået sin fulde virkning i 1983. Det gælder bl.a. varighedsbegrænsningen i bistandsloven (fattighjælpsparagraffen), den særlige ungdomsbestemmelse (sultebestemmelsen), karenstiden, den manglende regulering af sygedagpenge, varighedsbegrænsning for modtagelse af sygedagpenge m.v.

Nogle meget beskedne ændringer i den rigtige retning er blevet gennemført på et par af disse områder, men der er lang vej igen.

På kontanthjælpsområdet har vi desuden arbejdet med en lang række problemer omkring regeringens stadige forsøg på at stille bistandsmodtagere ringere end hidtil – samt regeringens bestræbelser på at tvinge endnu flere på bistandshjælp.

Som et eksempel kan nævnes forslaget fra arbejdsministeren om at forlænge ventetiden for retten til dagpenge, der – hvis det bliver vedtaget – vil betyde, at ca. 7800 flere bliver henvist til bistandshjælp i 1985 og ca. 10.000 yderligere i hvert af årene 1986 og 1987. Det vil betyde øgede udgifter for kommunerne. Forslaget har (endnu) ikke kunnet samle flertal i folketinget.

ET YDMYGENDE OG UMYNDIGGØRENDE SYSTEM SKAL ÆNDRES

På pensionsområdet forsøger vi i øjeblikket at få dækket de pensionister ind, der er kommet i klemme ved den nye pensions-reforms ikrafttræden 1. januar 1984. Desuden arbejder vi med problemerne omkring varmemhjælp til pensionister, der kommer på sygehus og plejehjem.

Som situationen er nu, får disse pensionister inddraget deres pension og får i stedet udbetalt lommepenge. Ved indlæggelse på sygehus sker det, så snart pensionisten bliver visiteret til en plejehjemsplads, og så er det ligegyldigt hvor langt nede på ventelisten den pågældende befinder sig.

Vi anser det for et utroligt ydmygende og umyndiggørende system, som vi har arbejdet på at få ændret. Det er muligvis kompliceret at få lavet om

på, men lige nu ser det ud til, at et flertal i folketinget vil pålægge socialministeren at fremsætte forslag om at afskaffe pensionsinddragelsen inden 1. januar 1985.

På daginstitutionsområdet fik socialministeren i efteråret 1982 vedtaget en forsøgsparagraf, som vi isoleret set ikke har noget imod. Men administreret af en borgerlig socialminister, der ser det som en fornem opgave at lægge daginstitutionerne øde, bliver den farlig.

Socialministeren lægger i en vejledning op til de mest obskure pasningsordninger. Vi mener, at vejledningen i virkeligheden er lovstridig og vil forelægge dette problem for ombudsmanden.

Nævnes skal også problemerne omkring arbejdsskade-erstatning, som vi arbejder med konkrete forslag til at afhjælpe. Det drejer sig både om den lange sagsbehandling og de restriktive rammer for anerkendelse af arbejdsskader.

SF's ANDEL I UDVIDET BARSORSORLOV

Socialministeren har fremlagt et forslag om ændringer i Socialforskningsinstituttet. Hovedårsagen er, at de centrale myndigheder vil have mere hånd i hanke med, hvad instituttet beskæftiger sig med. Vi troede en overgang, at vi havde flertal for et andet forslag, men de radikale sprang desværre lige før målet.

I efteråret 1983 vedtog folketinget en væsentlig udvidelse af barselsorloven. Det var på initiativ af de radikale, men SF blev meget involveret i den endelige udformning. Blandt andet fik vi indsat en omsorgs-orlov på to uger for manden i forbindelse med barnets fødsel samt en forlængelse af barselsorloven for mødre til børn, der bliver født for tidligt, og derfor må blive i længere tid på hospitalet.

Det skal i den forbindelse nævnes, at SF har fremsat et nyt forslag om orlov under børns sygdom, som i skrivende stund endnu ikke har været behandlet i folketinget.

Der er i årets løb rejst utallige socialpolitiske spørgsmål, – ofte på foranledning af SFs kommunalbestyrelsesmedlemmer og ligeledes lokale partimedlemmer. Det er et samarbejde, vi fortsat vil videreudvikle.

SF fører tilsyn med tilsyns-myndighederne

Arbejdet i miljø- og planudvalget har været præget af et ønske om at afsløre og forhindre ansvars-flygtigelse i forurenings-sager, og hvor miljøhensyn og erhvervsmæssige interesser støder sammen.

Det er ikke kun de forurenende virksomheder, der forsøger at undgå et ansvar. Også tilsynsmyndighederne, nemlig amterne, strækker sig ofte langt for at forhindre tab af arbejdspladser. Som eksempel kan nævnes Superfos' ulovlige udledning af tungmetaller i Lillebælt. Da de ulovlige udledninger blev bevist af en gruppe energiske menneker, lavede amtsrådet bare sin beslutning om udledningstilladelse til Superfos om, så udledningen blev gjort lovlig.

Men endnu værre kan det synes, at også Miljøstyrelsen ofte bevæger sig på kanten af sandheden i besvarelser af spørgsmål o. lign., i deres iver for at dække over ulovligt forurenende virksomheder.

Det er på denne baggrund, at vi nu har meldt såvel Grindstedværket som Miljøstyrelsen til politiet. Grindstedværket fordi det dumpede ulovligt. Miljøstyrelsen fordi den, på trods af viden om forholdene, undlod at gribe ind.

På samme måde er det bestemt hverken amterne eller Miljøstyrelsens fortjeneste, at statsadvokaten nu rejser tiltale mod Cheminova for udledning af dimethoat i Limfjorden.

FORSLAG OM MILJØPOLITI

SF har taget en række initiativer på miljøområdet.

Her skal nævnes forslagene om at forhindre forureningen, der betyder en større og større ødelæggelse af vore egne og vore nabolandes skove.

Vi har fremsat forslag om et lavere indhold af bly i benzinen, ligesom vi i den forløbne periode er kommet langt med hensyn til en ny levnedsmiddellov.

Der ligger i skrivende stund en række større lovgivningsinitiativer, f.eks. vort eget om indførelse af et miljøpoliti, men de har endnu ikke været behandlet.

Endelig skal det fremhæves, at der i perioden har været et tæt og godt samarbejde med Greenpeace og andre miljøorganisationer. I denne periode har samarbejdet udstrakt sig til, at vi nu også samarbejder om initiativer i Nordisk Råd. Det er lykkedes at få en skærpet nordisk holdning til dumpning af radioaktivt affald i havet og nedgravning af radioaktivt affald i havbunden.

Den lange vej til en langsigtet og miljøvenlig energipolitik

Energipolitikken har i det forløbne år stadig i høj grad drejet sig om selskabet DONG. I december vedtog Folketinget med alle stemmer for — minus Fremskridtspartiet — en dagsorden, der bekræftede, hvad der kan kaldes DONGs faktiske eksistens. Det kan lyde som en selvfølgelighed, men i betragtning af den hetz, der fortsat førtes mod projektet fra borgerligt hold, herunder ikke mindst det energipolitiske udvalgs daværende formand, Lennart Larsson (V), var dagsordenen dog et fremskridt.

Problemerne omkring naturgasprojektet er dog ikke løst. SF har i og uden for Folketinget utvetydigt stået for den holdning, at hensynet til miljøet, forsyningssikkerheden og kampen imod indførelse af atomkraft alt sammen nødvendiggør en fornuftig, men kraftig udnyttelse af naturgassen.

Vi har støttet de tanker, der er formuleret bl.a. i Alternativ Energiplan 83, og vi er medarrangør af en konference i maj netop om dette program for en miljøvenlig alternativ energipolitik.

DET GRØNNE FLERTAL

Sammen med det »grønne flertal« i folketingsret fik vi forhindret drastiske nedskæringer i tilskudsordningerne til vedvarende energi, som var foreslået af den borgerlige regering. Vi kunne have ønsket os bedre støtteordninger, men regeringens totale bortskæring af tilskuddene blev dog forhindret.

Vi rejste straks efter valget spørgsmålet igen, idet der i 1983 viste sig et stort overskud på 30 procent ordningen for vedvarende energi. Vi forlangte overskuddet overført til kontoen for energi-økonomiske enkeltprojekter, der manglede penge til en række særdeles gode projekter. Men de radikale, der havde bundet sig til finansloven med de rigtig borgerlige, forhindrede denne overførsel.

Vi rejste straks efter valget en forespørgselsdebat med udgangspunkt i statsministerens udtalelser om atomkraft under valgkampen. Fore-

spørgslen mundede ud i en dagsorden støttet af SF, radikale, S og VS, der krævede mere systematisk udbygning med vedvarende energi, el-besparelser og støtte til afsætningen af naturgas. Formuleringen skyldes, at Socialdemokratiet beklageligvis endnu ikke er modent til det definitive nej til atomkraft.

Dagsordenen kan — forhåbentlig — blive første skridt frem mod kravet om udarbejdelse af en energiplanlægning uden atomkraft.

KAMPEN OM EL-FORSYNINGEN

Vi stillede desuden en række forslag til demokratisering af el-strukturen, bl.a. med krav om direkte valg til ELSAM og nedbrydelse af Gentofte kommunes urimelige magtposition i ELKRAFT.

Forslaget fik en blandet modtagelse, men vi har et begrundet håb om at få ændret elforsyningslovens formålsparagraf, sådan at miljøhensyn nævnes direkte, samt få ændret elforsyningsplanlægningen, så elselskaberne fratages muligheden for at regere hen over hovedet på befolkning og folketingsret.

Vi har også stillet en række forslag til el-besparelser. Det drejer sig om forslag om mærkning af el-artikler, forbud mod direkte elvarme, elkonsulenter m.v.

Forslagene støtter de tanker, der er fremkommet i en rapport fra Danmarks Tekniske Højskole (DEMO-projektet) om de meget store uudnyttede muligheder for nedbringelse af el-forbruget. Og nedbringelse af elforbruget er et vigtigt led i kampen mod atomkraft.

På energi-politikens område har der vist sig visse muligheder for at hive tidsler ud af den borgerlige regerings politik. Men også på dette område præges folketingsarbejdet af de radikales og på en del områder også Socialdemokratiets frygt for at lægge sig ud med regeringen. Den frygt har vi ikke, når det drejer sig om at skabe forudsætninger for en langsigtet miljøvenlig energipolitik.

Vi kæmper for at redde kulturen fra regeringens praktiske gris

Da Mimi Stilling-Jakobsen efter regeringsskiftet i efteråret 1982 overtog kulturminister-posten, var der nok mange, der syntes bedre om hendes effektive form, end de havde syntes om den forrige kulturministers meget svage, politisk umulige holdning.

Men det må siges, at glansen ret hurtigt er gået af kulturministeren. Hun har i den tid, der er forløbet, vist sig stadig at være effektiv, men det politiske indhold i hendes kulturpolitik, er også blevet tydeligere og tydeligere.

Hun sætter stor pris på det elitære. Hun har meget travlt med at deltage i møder i den olympiske komité og med at åbne V6-løb og restauranter, men hun er meget lidt villig til at møde de kulturarbejdere, der især også er afhængige af hendes ministerium. Hun forsikrer lidt for mange gange, at hun ikke er kulturens minister, men regeringens »praktiske gris« på kulturområdet.

Kulturministeren fik af det alternative kulturflertal — VS, SF, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre — pålæg om, at der ikke måtte spares på kulturbudgettet de næste tre år, og det pålæg har hun selvfølgelig efterlevet. Men hendes omprioriteringer inden for området er bestemt ikke af det gode, og det er da heldigvis også svært for hende at komme igennem med dem:

Hun søger at beskære teatrene, hun søger at beskære musikken, hun tager hårdt fat på de forskellige uddannelser under kulturministeriet, og hun friholder ikke folkebibliotekerne, som ellers har været stærkt udsat for besparelser i forvejen.

SFs vigtigste opgave er her blevet at sige nej, at forsøge at forbedre, at komme med egne forslag.

Det hjælper ofte at sige nej, fordi der er andre partier, der også siger nej. Det lykkes af og til at forbedre noget, og det lykkes at holde debatten levende gennem vore egne forslag. Men at kulturbilledet ikke er det lyseste, skal der ikke lægges skjul på. Debatter, som kunne være vigtig, drukner i ting, som om der skal være reklame i TV-2 eller ej — vi skal nemlig, hvis kulturministeren og regeringen skal bestemme — have et TV-2, der kun er til for erhvervslivets, og ikke for seernes skyld.

SVÆRT AT FÅ DE RADIKALE MED

Da socialdemokraterne selv sad på kulturministeriet, sagde de mange pæne ord om de kulturelle områder, men de skar temmelig meget ned på aktiviteterne. Efter at være kommet i opposition, har de — omend nødtvunget i begyndelsen — indtaget

den holdning, at der godt kan bruges lidt mere på kulturpolitikken, end der kunne i deres egen regeringstid.

Vi har sammen med Socialdemokratiet og VS fremsat et teaterlovforslag, som kan rette lidt op på de værste skævheder inden for teatertilbuddet og give de små teatre og de eksperimenterende teatre lidt flere penge at arbejde med. Vi er gået sammen, også med de radikale, om at sige nej til TV med reklame og om at sige nej til kulturministerens nedskæringer på de forskellige andre kulturområder.

Det kniber imidlertid noget med de radikales deltagelse i kulturflertallet. De er nemlig på dette, som på andre områder, mest tilbøjelige til at stille deres egne forslag, som er dårligere end vore, men ikke så dårlige som ministerens. De vil her som i øvrigt spille rollen som dem, der afbøder de værste skader, som regeringen kunne forvolde, men som ikke er så »venstreorienteret«, at de kan gå sammen med Socialdemokratiet, SF og VS.

SF har på egen hånd, i samarbejde med SFs kulturudvalg og med mange forskellige grupper af kulturarbejdere og kunstnere, fremsat forslag i folketingset, der, hvis de blev gennemført, kunne være lidt fornyende og rette op på nogle af de udtalte fejl og mangler.

Vi har foreslået en gældssanering for de små rejssende teatre og børneteatrene, der slæber rundt på en gæld, som i nogle tilfælde er 15 år gammel. Gælden gør det, da disse teatre i forvejen har stærkt begrænsede budgetter, meget vanskeligt at producere nyskabende teater: De skal nemlig altid være sikker på at kunne sælge alle billetter, og det kan man ikke altid, når noget er helt nyt.

Vi har stillet forslag om ændring af filmloven og/eller en selvstændig lovgivning, der kan sætte gang i en alternativ produktion og distribution af video, give mulighed for flere videoværksteder og sætte fart i en nødvendig forskning på det område, som optager så mange, nemlig hvordan video-vold virker på børn.

BESPARELSER PÅVIRKER UDBUDET AF BØGER

Vi har stillet forslag om udvidet støtte til forfattere, bøger og tidsskrifter. Det er nemlig sådan, at de store nedskæringer på biblioteksområdet betyder, at en del bøger, der tidligere var sikre på bibliotekssalg, ikke længere kan udkomme. Det kan

meget hurtigt komme til at betyde, at produktionen kommer til at koncentrere sig om de bøger, der er lettest at sælge: den bløde mellemvare, det meget populære. Det vil i det lange løb betyde et mindre varieret udbud og mindre udfordrende adgange til tanker og udvikling.

Vi har endelig fremsat forslag om statsstøtte til kommuner, foreninger, bevægelser og grupper, der vil tage initiativ til at oprette og drive medborgerhuse. Det er meningen, at staten skal give 40-50 pct. i støtte til driftsudgifter op til 250.000 kr. og 30 pct. af resten. Vi overvejer i øvrigt, hvordan vi kan komme videre ad den vej, man kunne kalde folkekulturens — dvs. udforme forslag, der skal give bedre muligheder for amatørteater, amatørmusik, amatørkunst og andre slags selvstyrede og selvskabte kulturelle aktiviteter.

I SF's folketingsgruppe har de medlemmer, der arbejder med kulturpolitikken, desuden interesseret sig meget for ideerne omkring den nye informations-teknologi, vi har støttet beslutningsforslaget om en bred oplysningskampagne om informations-teknologien, og vi har uden for folketinget deltaget i mødevirksomhed om emnet.

Vi er meget optaget af, hvordan ideerne om et bredbåndsnet kan udformes — hvis der er flertal bag dem i folketinget — så de kommer til at betyde

en udvidelse af ytringsfriheden og mulighederne for at lave lokal-tv m.v.

MULIGHEDERNE FOR EN AKTIV FRITID SKAL SIKRES

Vi er også optaget af at finde ud af, hvordan man kan sikre, at de såkaldt levende aktiviteter ikke forsvinder fuldstændigt, hvis der skal bruges mange penge til informations-teknologi: Der skal tværtimod laves flere idrætspladser, laves bedre legemuligheder, laves meget mere teater, meget mere musik og være mange flere muligheder for mennesker for at deltage aktivt i en hel masse forskelligt.

Det har hele tiden været vores opfattelse, at det, vi laver i folketinget på det kulturpolitiske område, kun er en del af vort arbejde. Vi søger som om-talt stadig at være i kontakt med de grupper som disse ting drejer sig om. Vi deltager i alle de møder og konferencer, som vi har tid til — både som ledere og som almindelige deltagere. Vi skriver artikler, både i aviser og tidsskrifter.

Vi prøver kort sagt at holde gryden i kog i en tid, hvor det såmænd ikke er særligt nemt at få mennesker til at forstå, at også de kulturpolitiske områder kan være med til at give folk ny erfaringer, ny viden og oplevelser, der måske kan give dem inspiration til at ændre hverdagen og samfundet.

Beboerdemokratiet tager et kæmpe skridt fremad

Hoved-retningslinien for vort boligpolitiske arbejde har været den udtalelse, som partiets sidste landsmøde i maj 1983 vedtog om en fortsat kamp for at få demokratiseret hele den almennyttige boligsektor. Landsmødets udtalelse lød i al korthed således:

»SF har i den forløbne folketingsperiode presset igennem, at der i KAB er blevet gennemført reelt beboerdemokrati. Det vil sige, at beboerne nu har flertallet på alle niveauer.

SF vil fortsætte bestræbelserne på, at hele den almennyttige boligsektor bliver demokratiseret — kun derigennem kan lejerne i det almennyttige byggeri få reel indflydelse på deres situation.

Herigennem er der også mulighed for i fremtiden at undgå de økonomiske skandaler, der har præget dele af boligbevægelsen i den seneste tid. Her må SF kræve, at der føres tilbundsgående undersøgelser for, hvorledes disse forhold kunne opstå og hvor ansvaret skal placeres. En sådan undersøgelse er helt nødvendig, hvis den almennyttige boligbevægelse skal bevare sin troværdighed.»

På den baggrund fortsatte vi vort omfattende afsløringsarbejde af misforhold i dele af den almennyttige sektor — uanset den voldsomme vrede og de angreb det afstedkom fra de socialdemokratiske og konservative ansvarlige for misforholdene, og fra dem der mente, at sektoren var bedst tjent med, at problemerne blev fejlet under gulvtæppet.

Samtidig kæmpede vi imod de borgerliges — og ikke mindst de radikales — nedskæringspolitik overfor de almennyttige boliger til fordel for private andelsboliger.

Det skyldes først og fremmest det vedholdende pres fra SF, at der nu er skabt en helt ny situation omkring de økonomiske forhold og vedrørende beboerdemokrati.

DEMOKRATI-KRAVENE TAGES NU ALVORLIGT

De i landsmødeudtalelsen krævede undersøgelser har medført, at et udvalg under boligministeriet med deltagelse af Boligselskabernes Landsforening har fremlagt helt ny retningslinier for kontrollen med de almennyttige selskabers økonomiske dispositioner, så de skandaler, vi har oplevet, ikke skulle kunne opstå i fremtiden.

Samtidig har debatten om beboer-demokrati taget et vældigt spring fremad internt i Boligselskabernes Landsforening. For første gang støttede alle BL's største kredse SF's gamle krav om lejerflertal på alle niveauer op til BL's kongres i april. Det er aldrig sket før.

Desuden har BL's top accepteret ændringer af reglerne om beboerdemokratiet i den ny boligbyggerilov. Det betyder, at beboerflertallet nu knæses som *reglen*, ikke undtagelsen både i de almennyttige andels-boligforeninger (som hidtil), i garanti-selskaberne og i de selvejende selskaber. For de sidstes vedkommende foreslås det dog, at kommunen skal kunne forhindre lejerflertallet ved at nedlægge veto. Men med den nye lov tager beboerdemokratiet et kæmpe skridt fremad ved at lejere, der ønsker det, nu kan overtage kontrollen med deres boligselskab.

Folketingsgruppen regner med at følge denne sejr i den almennyttige sektor op, ved at kræve lignende rettigheder for lejerne i det private udlejnings-byggeri. Hovedtemaerne i det kommende arbejde bliver desuden: sanerings- og byfornyelsespolitikken, samt et problem, som vi allerede har godt fat på, nemlig de store bygge- og beton-skade-problemer i de store byggerier fra slutningen af 60'erne og begyndelsen af 70'erne.

De unions-lystne holdes til ilden i markedsudvalget

På topmødet i Stuttgart konfirmerede EF Genscher-Colombo-planen. I markedsudvalget lykkedes det, at få flertal for en række forbehold. Så mange, at det vil blive vanskeligt for regeringen at give de unionslystne selv små indrømmelser.

Det er SF, VS, S og Rad., der står bag forbeholdene, og det er tydeligt, at Socialdemokratiet gerne vil benytte disse områder til også at markere sig over for regeringen. På den anden side har der vist sig en omfattende enighed mellem de gamle EF-tilhængerpartier om, hvordan de skal håndtere EF-krisen.

Regeringen, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre er enige om, at EF-indtægterne skal øges til først 1,4 pct. og senere 1,6 pct. af momsgrundlaget, ligesom man er enige om, at både England og Tyskland skal have flere penge ud af EF. Den gamle enighed fra 1972 er her blevet gænetableret.

For SF bekræfter EF's krise og landbrugsforliget, at de økonomiske fordele ved EF-medlemskabet er ved at smuldre. EF-medlemskabet er i stadig stigende grad et politisk spørgsmål.

UMULIGT AT LØBE FRA BESLUTNINGERNE

SF har af alle kræfter modsat sig de øgede udgifter til EF og har i markedsudvalget peget på

farerne ved, at Danmark allierer sig med de mest unionslystne lande.

SF har været i første række for at få ændret markedsudvalgets arbejdsform. Den ændring, der nu er gennemført, betyder, at der føres stenografisk referat, og at de mandater, som regeringen får, er nedskrevet i en protokol. Desuden præciseres det nu tydeligt, hvornår der bedes om mandat, og hvornår det er mere løs snak.

Fremskridtene kan se begrænsede ud, men i virkeligheden er der tale om et betydeligt fremskridt, idet man nu kan holde ministeren fast på en helt anderledes kontant måde end tidligere.

Mange ting trænger stadig til ændring i Markedsudvalgets arbejdsform, og for tiden arbejder et underudvalg på at skaffe større offentlighed om EF-sagerne. SF vil forsøge at få resultater — også ud af dette arbejde.

I samarbejde med SF's EF-folk har SF stillet en lang række spørgsmål samt foranlediget en forespørgselsdebat i den forløbne periode.

Regeringen ude af stand til at løse landbrugets krise

SF-forslag om at ligestille andelslandbrug med almindelige landbrug blev i første omgang afvist — også af Det radikale Venstre og Socialdemokratiet — idet partierne henviste til et to-årigt forlig omkring landbrugsloven, som regeringen, S og Rad. har indgået.

Vi har ikke af den grund mistet lysten til en indsats for andelsbrugene og har derfor også forbedret kontakten til de eksisterende andelsbrug for på den måde at øge presset.

I 1983 skulle regeringen leve op til sine mange løfter til landbruget. Det kunne den naturligvis ikke, og vi står stadig i den situation, at en finansierings-reform er lige så nødvendig som før. Folketingsdebatten om landbrugets forhold viste, at der må gennemføres en finansierings-reform.

Regeringen valgte at se tiden an ved at tilbyde at forhandle med folketingets partier om problemerne. Set med vore øjne kan der ikke komme noget tilfredsstillende resultat ud af det. Derimod ser vi meget mere positivt på det udvalg, som er nedsat om landbrugets strukturproblemer. For SF deltager Ib Bjørn Poulsen i udvalgsarbejdet, og vi håber, at rapporten kan pege på en reform, der går i retning af vore tanker om, at en finansierings-reform hænger uløseligt sammen med inddragelsen af kommende værdistigninger.

MILJØET EN VIGTIG SIDE AF LANDBRUGS-POLITIKKEN

Foruden finansierings-reformen er miljøproblemer og strukturudvalg de afgørende overskrifter i landbrugsdiskussionen. SF's landbrugsudvalg udarbejdede et forslag til begrænsning af nitrat-forureningen. Selv om det i den første debat i folke-

tinget blev modtaget med nogen hovedrysten, så vi rigtigt, da vi påpegede det nødvendige i, at landbrugets produktionsforhold inddrages direkte, hvis vi skal sikre miljøet.

SF er det parti der stærkest og mest konsekvent inddrager miljø-spørgsmålene i landbrugs-diskussionen, ligesom vi understreger, at vi netop nu er inde i en struktur-udvikling, der vil føre til regulære industribrug i løbet af få år, hvis der ikke gribes ind og styres.

EF's landbrugsforlig medfører kvoter i mælkeproduktionen. Samtidig er kornpriserne alt for høje, så skævheden mellem det korn-producerende landbrug og det animalske landbrug stadig er voldsom stor.

KLASSENS PÆNE DRENG

Under protest fra bl.a. SF fastlagde EF sidste år sin generelle fiskeripolitik, og dermed blev grunden cementeret under de problemer, som vi har på fiskeriområdet.

Fiskeriaftalen fra 1984 blev indgået allerede i februar. Regeringen valgte her at spille klassens pæne dreng uden at have forhandlet om bifangstproblemer. De er fortsat uløste.

Regeringen har lovet at komme med et udspil til en dansk fiskeripolitik inden to år. Det siger sig selv, at SF skal gå ind i debatten og præge den endelige fiskeripolitik i en retning, der giver størst mulig beskæftigelse til havs og på land, der tilpasser fiskeriflåden til fiskeri-mulighederne, der sikrer et varieret fiskeri og som tager hensyn til fiskebestanden.

SF har støttet forslag om ophugnings-støtte, men er gået imod, at man samtidig med ophugningen har vedtaget at give støtte til nybygning.

Uddannelsespolitik:

En kamp mod Haarders manøvrer

Bertel Haarder fortsætter de uddannelsespolitiske manøvrer, som vi beskrev i sidste års beretning: Han siger, at der skal være uddannelsespladser til alle, og åbner så op for, at folk kan myldre ind på nogle vidtgående uddannelser uden at sikre, at der er lærere eller faciliteter især til rådighed. Samtidig skærer han drastisk ned på pædagoguddannelsen og socialrådgiveruddannelsen og lukker lærerseminariet i Ranum.

Vi gør, hvad vi kan for at forhindre de drastiske nedskæringer.

Ungdomsarbejdsløsheden vil regeringen forsøge at løse via uddannelserne. Men endnu er det meget lidt konkret, vi har set til, hvordan den har tænkt sig, det skal gøres.

Vort forslag om at sikre praktikpladser til EFG-elever gennem kvote-ordninger og pålæg til arbejdsgiverne afvises, mens regeringen selv kun kan foreslå, at man laver kombinationspraktik.

I øjeblikket forhandler ministeren med nogle byer om at oprette en industriel grunduddannelse. Vi venter med at tage endelig stilling til den, til vi har set indholdet.

DE BORGERLIGE FORSVARER ELITE-GYMNASIET

Sidste år fik vi stoppet det såkaldte rexona-cirkulære, der skulle give plads til et par ekstra stole i hver gymnasieklasse. I år er ansøgertallet til gymnasierne imidlertid faldende, bl.a. fordi de borgerlige har kørt en klar offensiv for at få de unge til at lade være med at søge. De vil nemlig gerne bevare gymnasierne som eliteskoler.

I stedet for at udnytte situationen med faldende elevtal til at få klassekvotienten ned på 24 igen, opretter man nu færre hold, og i nogle amter frygter man skolenedlæggelser inden længe. I den situation har Bertel Haarder foreslået, at amterne overtager statsgymnasierne.

I samarbejde med Hovedbestyrelsen har vi i gruppen stillet nogle meget klare uddannelsespolitiske forudsætninger op, for at vi kan medvirke til det. Det samme har Socialdemokratiet gjort.

Men de radikale støtter forslaget, så vores eneste forhåbning er, at vi kan få lejlighed til at forbedre lidt på forslaget. Der er ingen tvivl om, at det i hænderne på Bertel Haarder skal være et redskab til nedskæringer og til, at staten fratægger sig ansvaret for denne del af uddannelsessystemet.

20

ET NEDERLAG OG EN SEJR

Vi har genfremsat en række af vore forslag om at gøre en særlig uddannelsesindsats for arbejdsløse kvinder, ligesom vi har genfremsat vort forslag om betalt frihed til uddannelse.

Socialdemokraterne har også genfremsat deres forslag. Men det, der skulle være 80'ernes uddannelsesreform, har næppe chance for at blive til noget, før vi kommer af med denne regering, der tænker småt og kortsigtet — også når det drejer sig om uddannelsespolitik.

En lille sejr har vi dog også haft. 23. maj i fjor vedtog folketinget efter forslag fra SF, at et sagkyndigt udvalg inden januar 1984 skulle fremlægge en rapport om, hvordan de ni mill. kr., det var lykkedes at skaffe, bedst kunne anvendes til freds- og konfliktforskning over en tre-årig periode.

På baggrund af denne rapport er der nu indgået en aftale mellem SF, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om forvaltningen af fredsforkningspengene.

Det er mange års arbejde, der nu endelig er blevet kronet med held. Arbejde, hvor vi fra gruppens side har haft samarbejde med forskellige fredsforskere, og hvor mange forskellige synspunkter har skullet kunne finde sammen. Men sejren er, at vi for første gang i Danmarkshistorien har fået afsat midler til et fredsforkningscenter. Så må vi meget håbe, at det, der kommer ud af forskningsarbejdet, bliver noget, der er gavnligt for udviklingen i retning af fred i verden.

UAFHÆNGIG OG DECENTRAL

Centret etableres i tilknytning til, men uafhængigt af Københavns Universitet og med sin egen bestyrelse. Retningslinierne indebærer bl.a., at forskningen skal koncentrere sig om to områder: de ikke-militære aspekter af europæisk sikkerhed og det ikke-offensive forsvar i Europa.

En tredjedel af bevillingerne skal bruges til udlisning af opgaver til forskere uden for centret. Disse projekter behøver ikke at have direkte tilknytning til de to hovedemner, og de skal så vidt muligt placeres ved danske centre uden for København.

Der skal udgives et tidsskrift, og en gang årligt indkaldes til en to-dages konference om centrets virksomhed. Der skal holdes forskerseminarer, ligesom der skal lægges vægt på at uddanne danske forskere ved centret.

S-alliancen med de borgerlige blokerer forslag

U-landspolitikken har i nogen grad trådt vande, siden Socialdemokratiet i februar 1983 indgik et flerårigt forlig med de borgerlige partier. Denne alliance mellem Socialdemokratiet og de borgerlige mindsker mulighederne for at få gennemført konkrete forslag i folketinget.

Gruppen har tilsluttet sig et VS-forslag til folketingsbeslutning, der tager udgangspunkt i Ole Bang-udvalgets flertalskonklusioner. Selv har vi stillet et forslag til folketingsbeslutning om en uafhængig undersøgelse af bistandsadministrationen. Vi forventer støtte fra VS og Det radikale Venstre. Vi ved, at socialdemokraterne er delte i spørgsmålet, men vi frygter, at bindingen til de borgerlige i u-landspolitikken gør, at de ikke går ind for forslaget. Til gengæld kan Socialdemokratiet komme til at betale en høj pris for at sige nej.

STRAMNING AF SANKTIONS- POLITIKKEN MOD SYDAFRIKA

I kanten af u-landspolitikken, men dog i sammenhæng hermed, har vi fremsat en række forslag

til stramning af sanktionspolitikken over for Sydafrika. Et afgørende punkt er opstramningen af henstillingen til bl.a. el-selskaberne om at standse kulimporten fra Sydafrika senest i 1990.

Især efter Trigon-dommen skulle de afgørende elementer i forslaget kunne vedtages med et flertal af SF, Rad., S og VS. Det viste i behandlingen af forslaget.

I Trigon-sagen har vi reageret ved bl.a. at påpege den milde byretsdoms konsekvenser for vore forpligtelser over for FN. I den forbindelse har vi bl.a. haft møder med Abdul Minty, FN's anti-apartheidkomité.

Stadig i kanten af u-landspolitikken kan nævnes den endelige vedtagelse af vort forslag om freds- og konfliktforskning med et flertal bestående af SF, S, Rad. og VS.

SF skal afsløre de camouflerede nedskæringer

Det har været betegnende for arbejdet i kommunaludvalget, at regeringen har ønsket at køre kommuner og amter økonomisk stramt. Regeringens nedskæringspolitik skal i vid udstrækning udføres af kommuner og amter, og det sikrer man gennem bl.a. nedskæring af bloktilskuddene.

Det har medført en hård kamp på lokalt plan fra SF's side for at undgå og afsløre nedskæringer, der kommer fra Christiansborg, mens arbejdet i kommunaludvalget primært har været forsøg på at afdekke, hvad regeringens forslag reelt kommer til at betyde af nedskæringer i forhold til borgerne.

FORSLAG OM PATIENT-OMBUDSMAND

Vi har i perioden fremsat forslag om indførelse af en patientombudsmand. Forslaget er efter 1. behandling gået i udvalg, og der er stillet en masse spørgsmål, der i skrivende stund ikke er besvaret. Forslaget vil blive genfremsat i næste samling, når disse spørgsmål er besvaret.

Mange fejlbehandlede personer har søgt foretræde for udvalget, ligesom Danmarks Patientforening har været en aktiv støtte for forslaget.

Inden forslaget genfremsættes, skal vi overveje — bl.a. gennem samtaler med fagligt landsudvalg — om en patientombudsmand også skal kunne afgøre arbejdsskade-erstatninger, så ofre for arbejdsskader bliver fri for at vente i årevis på at få erstatning.

Regeringen har fremsat forslag, der bl.a. indeholder en fjernelse af kravet om godkendelse af private fysioterapeutklinikker. En godkendelse, der i dag gives af Sundhedsstyrelsen. Forslaget kunne medføre en standardforringelse på længere sigt inden for den primære sundhedssektor.

Kravet om godkendelse har netop været medvirkende til, at der i dag er en høj standard på de private fysioterapeutklinikker.

Da de nugældende regler ikke har givet anledning til problemer og offentlige udgifter, men primært tager mest muligt hensyn til den person, der skal behandles, stillede vi ændringsforslag om, at kravet bibeholdes, og vi fik sammen med socialdemokraterne og de radikale flertal herfor.

22

RÅDGIVNINGSKLINIKKER SKAL BEVARES

Regeringen vil også afskaffe kravet til amtskommunerne om at yde rådgivning og vejledning om prævention på klinikker og sygehusafdelinger.

Regeringen vil fjerne den enkeltes valgmulighed mellem at søge egen praktiserende læge og den mere anonyme klinik/sygehusafdeling, når det gælder rådgivning om prævention.

Vi er i skrivende stund ikke færdige med udvalgsarbejdet, men håber også her at få flertal for at bevare forpligtelsen, så borgerne bevarer valgmuligheden.

Der har været en forespørgsel fra Fremskridtspartiet vedrørende borgernes indflydelse på sygehusplanlægningen. Denne debat bød på det sædvanlige fra alle folketingets partier, nemlig at borgerne skal høres og informeres. Men der var intet om reel indflydelse.

SF's dagsordensforslag om at indføre en mulighed for folkeafstemning før endelige beslutninger om nedlæggelse af hospitaler — i lighed med reglerne for nedlæggelse af folkeskoler — blev da også forkastet af et stort flertal.

INDENRIGSMINISTEREN SAT PÅ PLADS

Regeringen har afgivet en redegørelse om Rigshospitalet. Den skræbete plan, der ligger for udbygningen af Rigshospitalet er utilfredsstillende. Den vil bl.a. betyde, at Finseninstituttet nedrives, og det er vi imod. Den reducerede plan vil derudover betyde 255 færre arbejdspladser.

Indenrigsministeren fandt pludselig på, at den recept-ordinerede medicin, man også kan få i håndkøb, ikke længere skal være tilskudsberettiget.

På initiativ af SF og VS blev der rejst en forespørgselsdebat, hvor det via en dagsorden blev besluttet, at kronisk syge og pensionister ikke måtte få merudgifter på grund af ministerens beslutning. Hvordan hun vil klare det, må hun selv om. Vi vil nøje overvåge, at ministeren retter sig efter beslutningen.

Slaget om Dankortet

Hvad angår udbygningen af SF's økonomiske politik, er de væsentligste initiativer foregået i hovedbestyrelsens regie. Medlemmer af folketingsgruppen har naturligvis deltaget i arbejdet, men der er ikke taget væsentlige selvstændige initiativer i folketingsgruppen i det forløbne år.

På det erhvervs-politiske område er det væsentligste initiativ, at vi har fremsat et selvstændigt forslag til lov om betalingskort (Dankortet) som modspil til regeringens forslag. Det er naturligvis industriministerens forslag, der bliver vedtaget, men en lang række af vore formuleringer vil blive vedtaget i form af ændringsforslag til industriministerens lovforslag.

Desuden har vi fremsat beslutningsforslag om kommunal iværksætterpolitik, om fremme af system-eksport og om en omlægning af erhvervsfremme-ordningerne, så lønmodtager- og forbrugerorganisationers indflydelse øges på bekostning af erhvervs- og arbejdsgiverorganisationers. Det er

endnu for tidligt at spå om, i hvilken udstrækning disse forslag vil udmøntes i konkrete vedtagelser.

Også sagen om handel med udenlandske aktier og om bankers og sparekassers beskatningsforhold, der er omtalt i det skattepolitiske afsnit, har givet anledning til lov-initiativer i erhvervsudvalget.

Endelig har vi fremsat forslag om en oplysningskampagne om informations-teknologi.

Fra regeringens side har det væsentligste forslag — bortset fra lov om betalingskort — været forslag til lov om erhvervsdrivende fonde. Dette forslag kan vi — i modsætning til beskatningsforslaget — i det væsentlige støtte. Det er med få undtagelser i overensstemmelse med fondsudvalgets betænkning. Den vigtigste undtagelse er, at regeringens forslag ikke indeholder noget indgreb mod familiefonde. På dette punkt vil vi stille ændringsforslag.

DSB skal beskyttes mod privatiserings-dillen

En række forslag er fortsat til behandling i udvalget. Det gælder således SFs eget forslag om lov om færgefart, der sigter på at stoppe den frie ret til at oprette færgeruter. Baggrunden er, at private ruter kun vil skumme fløden. Dermed undergraver de DSB's økonomiske grundlag. Ved 1. behandling var der flertal for forslaget.

Første etape af omlægningen af færgedriften på Storebælt er vedtaget. Det betyder, at der nu er åbnet for at få en hurtigere overfart med kombi-færger. Prisen for første etape er ca. 700 mio. kr., og skal ses i sammenhæng med kampen for at undgå bygning af en Storebæltsbro.

Inden for DSB's område kan det kort nævnes, at der nu etableres en godsroute mellem Helsingborg

og Københavns Frihavn, som skal sikre, at gods fra Sverige til kontinentet ikke går via Ystad-Travemünde.

Der er foretaget endnu en forhøjelse af posttaksterne, som SF stemte imod.

På vejområdet er der vedtaget et forslag, som giver ministeren mulighed for at undersøge, om der med økonomisk fordel kan etableres en tunnel i stedet for en bro, under Guldborgsund i forbindelse med Sydmotorvejen.

Vi har fremsat forslag om, at den generelle hastighed nedsættes til 50 km i timen i byerne, og vi har igen i år været med til at sikre ekstra beløb afsat på finansloven til bygning af cykelstier.

Kampen mod en konservativ retspolitik

Udlændingeloven blev den store sag i sidste samling. Det endte med at hele folketinget — undtaget Fremskridtspartiet — stemte for det kompromisforslag, der blev resultatet af lange forhandlinger. Det betyder, at der stadig er meget i lovens bestemmelser om udvisning og familiesammenføring, som vi gerne ville have skulle se anderledes ud for at sikre udlændinge en bedre retsstilling. Men vi må acceptere, at loven nu ikke vil kunne ændres foreløbig.

Der er endelig kommet forslag til en forvaltningslov og en ny offentlighedslov. Det er så komplicerede sager, at de næppe færdigbehandles i denne samling. Forslagene lever ikke op til vore krav om åbenhed og offentlighed, så det passer os meget godt, at debatten om forslagene kan gå sommere over.

Forslag om gældssanering, registrering af fonde og erstatningsbestemmelser er alle forslag, vi har efterspurgt, og som nu ligger til behandling. Vi håber at være med til at give dem en form, så vi kan støtte dem.

REGERINGEN ØNSKER MERE VARETÆGTS-FÆNGSLING

Endelig har vi for tredje gang forslag om ændringer i reglerne for varetægtsfængsling og isolation af varetægtsfanger. Justitsministeren vil have udvidet adgangen til at varetægtsfængsle folk, der har begået vold mod andre — særlig mod politiet. Forslaget er blevet kaldt »lex Byggeren«.

VS foreslår at man helt fjerner muligheden for at varetægtsfængsle blot for at håndhæve retten.

Vi støtter VS-forslaget ud fra det grundlæggende synspunkt, at der kun skal varetægtsfængsles i helt nødvendige tilfælde, da varetægtsfængsling er det hårdeste indgreb, der findes. Det er straf før dom.

Der er ikke andre end os, der støtter VS-forslaget, men forhåbentlig kan vi i det mindste samle et flertal sammen med de radikale og socialdemokraterne mod ministerens forslag om udvidet adgang til varetægtsfængsling.

Isolationen er en del af varetægtsproblemet. Alle ønsker indskrænkning. Debatten går om hvor meget. Vi og VS vil gerne have isolationen helt af-

skaffet. De radikale foreslår varigheden af en isolationsfængsling begrænset til fire uger, og ministeren foreslår den begrænset til tre måneder. Det er endnu for tidligt at sige, hvor kompromisset kommer til at ligge, og om vi bliver nødvendige for at strikke det sammen. Det afhænger af socialdemokraterne.

KONTROL MED POLITIET

Foruden det lovbehandlende arbejde, skal vi jo kontrollere administrationen. I retsudvalget bliver det især til spørgsmål og undersøgelser omkring politiets virksomhed.

Vi har i den forløbne periode haft nogle meget grove eksempler på, at politiet har foretaget det, der der blevet kaldt forebyggende anholdelser. To busser blev standset på vej fra Århus til Herning, hvor passagererne skulle deltage i demonstrationen foran La Cabana. På Nørrebro i København blev et helt fødselsdagsselskab anholdt og bragt på politigården til afhøring, fordi der opstod uroligheder ude på gaden. Passagererne fra Århus blev alle bragt til arresten i Herning under meget voldsomme omstændigheder, og de blev tilbageholdt meget længe.

Begge episoder gjorde det nødvendigt, at vi dels gennem skriftlige spørgsmål og dels gennem møde med justitsministeren i retsudvalget bad om at få baggrunden for, og ministerens reaktion på episoderne.

Også den måde politiet og anklagemyndigheden, herunder ansvarlige ministre har tacklet sagen om skibsrederen, der smuglede våben til Sydafrika, gav os anledning til et kulegravnings-arbejde i retsudvalget.

POSITIV VIRKNING AF SF-FORSLAG

I folketingsåret 1983-84 har ca. 1680 indvandrede opnået dansk statsborgerskab, og ca. 400 har fået afslag. Hovedparten af disse kan dog søge igen, og vil da til den tid kunne klare de kriterier for opnåelse af dansk indfødsret, som de ikke kunne klare denne gang.

På grund af de ændringer i kriterierne, som SF

fik udvirket sidste år, er antallet af ansøgere, der skal til behandling i folketingets indfødsretsudvalg, faldet betydeligt. Det drejer sig først og fremmest om ophævelsen af »det statsborgerlige enhedsprincip« således, at ægtefæller nu hver for sig kan få dansk statsborgerskab.

80 mennesker har på grund af denne ophævelse fået deres danske statsborgerskab i denne folketingssamling. Før ville de automatisk have fået afslag i udvalget.

SF har tillige fået udvirket, at ansøgere med færdselsbøder under 1000 kr. heller ikke mere skal bedømmes i udvalget. At politiet nu heller ikke mere skal besøge ansøgere i deres hjem og bedømme deres integration i det danske samfund, har og-

så givet en nedgang i antallet af ansøgninger, der skal igennem udvalget.

Endelig kan jeg nævne, at til trods for, at Danmark har ratificeret Den europæiske Rådskonvention om at undgå dobbelt statsborgerskab, har udvalget tiltrådt en indstilling fra indenrigsministeriet om at se på dette i tilfælde fra østlandene.

I Østeuropa har man efterhånden udviklet den praksis, at statsborgere, der ønsker sig løst fra deres oprindelige statsborgerskab, må betale en betragtelig sum til staten. Et samlet udvalg fandt det ikke rimeligt at det skulle koste penge at opnå dansk statsborgerskab. Derfor kan disse personer nu leve med dobbelt statsborgerskaber, med de negative forhold, som det kan give.

Søger at få styr på forskningen

I forskningsudvalget har vi igen i denne periode haft formandsposten, som vi har forsøgt at bruge til at bringe forskningsresultater som vi finder væsentlige, frem i forskningsudvalget.

Desværre afbrød valget vores program, så vi nåede kun at få belyst medie-forskningen. Derudover har vi prøvet at kulegrave de meget kryptiske og uigennemskuelige oversigter over forskningsbudgetterne, som ministeren prøver at pynte gevaldigt på.

Vi har haft en høring om »Hvad er et godt liv«, hvor syv skoleklasser på 7.-8. klasses niveau deltog aktivt med stile om emnet, og hvor seks af de unge var med i selve høringen. En dag, hvor de unge følte, at folketinget var nærmere på dem, end de ellers oplever i deres hverdag.

Vi planlægger et møde om en planredegørelse for forskningen, selvfølgelig med henblik på at få folketinget inddraget noget mere i planlægningen af forskningen i Danmark.

Vi har fremsat beslutningsforslag om forbedrede vilkår for kvindeforskningen, som VS og Socialdemokratiet er gået med på som medforslagsstillere.

Derudover har vi fremsat beslutningsforslag om oprettelse af sexologiske behandlingscentre, der skal give behandling og rådgivning af mere komplicerede sexologiske problemer og forske i sexologi og yde undervisning til socialrådgivere, psykologer og læger og andre, som giver sig af med vejledning i sexologiske problemer.

Konklusion:

SF's styrke skal fastholdes

Perspektivet i folketingsgruppens arbejde får først rigtig mening, når det ses i sammenhæng med perspektivet for partiets arbejde.

Som heltidsansatte politikere er det ikke kun folketingsmedlemmernes opgave at virke i forhold til folketinget. Det er også vores arbejde at deltage i den debat, der foregår på møder rundt om i landet og i dagspressen.

I den nuværende politiske situation gælder det om at fastholde og styrke tilslutningen til SF. Denne styrke skal i første omgang bruges til at forberede

et nyt arbejderflertal i folketinget. Der er hårdt brug for et alternativ. Det bliver mere og mere klart for stadigt større grupper i befolkningen.

Det er vores historiske opgave at tvinge Socialdemokratiet ind i den debat, som de ikke bryder sig om, men som de vil opleve nødvendigheden af, den dag presset og kravet bliver stærkt nok fra de store grupper af lønarbejdere, der ønsker et skifte i dansk politik.

Gruppens repræsentation i folketingets stående udvalg

	Medlem	Stedfortræder
Udv. for forretn.orden	Asbjørn Agerschou Ebba Strange	
Udv. til valgs prøvelse	Asbjørn Agerschou Leif Hermann	
Arbejdsmarkedsudvalget	Lilli Gyldenkilde Ole Henriksen	Carsten Andersen Tommy Dinesen
Boligudvalget	Ruth Olsen Pelle Voigt	Leif Hermann
Civilt beredskab	Hanne Jacobsen	
Energiudvalget	Søren Riishøj (nf)	Hanne Jacobsen / Ingerlise Koefoed
Erhvervsudvalget	Jes Lunde Kjeld Rahbæk Møller	Alice Faber
Finansudvalget	Ingerlise Koefoed Jes Lunde	
Forsvarsudvalget	Jens Thoft Pelle Voigt	Margrete Auken
Indfødsretudvalget	Inger Harms (f) Carsten Andersen	
Kirkeudvalget	Inger Harms Hanne Jacobsen	Lille Gyldenkilde Ingerlise Koefoed
Kommunaludvalget	Asbjørn Agerschou Tommy Dinesen	Birthe Hansen
Kulturudvalget	Birthe Hansen Ingerlise Koefoed (f)	Steen Gade
Landbr.- og fiskeriudv.	Steen Gade Inger Harms	Birthe Hansen
Markedsudvalget	Steen Gade Lilli Gyldenkilde	Søren Riishøj Jens Thoft
Miljø- og planl. udvalget	Margrete Auken (nf) Leif Hermann	Tommy Dinesen
Offentlige arbejder	Tommy Dinesen Ole Henriksen	Margrete Auken
§ 71-udvalget	Carsten Andersen	
Pol.-økonomisk udvalg	Kjeld Rahbæk Møller Gert Petersen	Jes Lunde
Retsudvalget	Leif Hermann Ebba Strange (nf)	Alice Faber Ruth Olsen
Skatteudvalget	Kjeld Rahbæk Møller Jens Thoft	Ruth Olsen
Socialudvalget	Asbjørn Agerschou Birthe Hansen	Lilli Gyldenkilde
Uddannelsesudvalget	Alice Faber Hanne Jacobsen	Carsten Andersen Ebba Strange
Udenrigspolitisk nævn	Gert Petersen	Ingerlise Koefoed / Pelle Voigt
Udenrigsudvalget	Søren Riishøj Pelle Voigt	Inger Harms
Valutaudvalget	Jes Lunde Jens Thoft	
Videnskabelig forskning	Alice Faber (f) Søren Riishøj	Inger Harms
(f) = formand – (nf) = næstformand		
Nordisk Råd	Margrete Auken Ole Henriksen	Inger Harms Hanne Jacobsen
Europarådet	Pelle Voigt	
Folketingets præsidium	Lilli Gyldenkilde	
Gruppebestyrelse: Ebba Strange (formand), Asbjørn Agerschou (sekretær), Alice Faber, Lilli Gyldenkilde, Ole Henriksen og Jens Thoft.		
Politisk ordfører: Gert Petersen.		

**SF-initiativer i folketingsåret 1983/84 1. samling,
som ikke er genfremsat i 2. samling**

LOVFORSLAG

Om ændring af lov om registrering af fonde L 76 fremsat 23.11.83 SF

SF-initiativer i folketingsåret 1983/84 2. samling

LOVFORSLAG

Forlængelse af fristen for ligningskommissionens klagebehandling (skattestyrelsesloven) L 45 fremsat 06.02.84 SF
 Frigørelsesafgift af ejerlejligheder (Inddragelse af udstykningsgevinster)..... L 48 fremsat 09.02.84 SF
 Omvurdering af ejerlejligheder, der frigøres for lejemål L 49 fremsat 09.02.84 SF
 Betalingskort L 50 fremsat 10.02.84 SF
 Om afgift af benzin L 51 fremsat 10.02.84 SF
 Ophævelse af afgiftsfrigørelsen for afkast af udenlandske aktier mv. L 71 fremsat 21.02.84 SF
 Ændret overgangsbestemmelser for, hvornår enlige kvinder kan få forhøjet personfradrag L 72 fremsat 21.02.84 SF
 Om elforsyning (lovens formål)..... L 85 fremsat 23.02.84 SF
 Oprettelse af et energipolitisk udvalg mv. L 86 fremsat 23.02.84 SF
 Afgift af arv og gave (lempelse for ugifte samlevende)..... L 89 fremsat 06.03.84 SF
 Færdelsesloven (Nedsættelse af den generelle hastighedsgrænse i tættere bebygget område) L 92 fremsat 06.03.84 SF
 Teatervirksomhed L 94 fremsat 06.03.84 SF, S, VS
 Levnedsmiddeloven L 137 fremsat 20.03.84 SF, S
 Ligningsloven (bankers og sparekassers opgørelse af kursavancer og rentepriorisering mv) L 140 fremsat 27.03.84 SF
 Om skattemæssig opgørelse af varelager mv..... L 144 fremsat 28.03.84 SF
 Om valutaforhold mv. L 150 fremsat 03.04.84 SF

BESLUTNINGSFORSLAG

Om oprettelse af en solidarisk katastrofefond for landbrugere B 15 fremsat 01.10.83 SF
 1983/84 2. samling
 Frivillig sabbatorndning B 2 fremsat 08.02.84 SF
 Miljøgodkendelse af ældre affaldsforbrændingsanlæg B 4 fremsat 08.02.84 SF
 Norden som atomvåbenfri zone B 6 fremsat 08.02.84 SF, VS
 Skærpelse af sanktionspolitikken over for Sydafrika B 7 fremsat 08.02.84 SF
 Oprettelse af sexologiske behandlingscentre B 8 fremsat 08.02.84 SF
 Oprettelse af patientklagenævn og en patientombudsmandsinstitution B 9 fremsat 08.02.84 SF
 Kommunal iværksætter politik B 10 fremsat 08.02.84 SF
 Sikring af, at Samvirkende Boligselskaber kan videreføres uden tab for beboerne B 11 fremsat 08.02.84 SF
 Færgefart B 12 fremsat 08.02.84 SF
 Fremskaffelse af praktikpladser til EFG-lærlinge B 17 fremsat 15.02.84 SF
 Genindførelse af løn i EFG-elevernes basisår B 18 fremsat 15.02.84 SF
 Afhjælpning af unge kvinders arbejds- og uddannelsesløshed B 19 fremsat 15.02.84 SF
 Kønskvotering til erhvervsuddannelse B 20 fremsat 15.02.84 SF
 Udvidelse af uddannelseskapaleten for sygeplejerske-, sundhedsplejerske-, jordemoder-, sygehjælper- samt fysio- og ergoterapeutuddannelserne B 21 fremsat 15.02.84 SF
 Forbedring af jobkabelsesloven B 22 fremsat 15.02.84 SF
 Foranstaltninger til nedbringelse af belastningen af grundvandsforekomster og danske farvande med næringsalte B 24 fremsat 22.02.84 SF
 Genskabelse af saltvandsekosystem i Hjarbæk Fjord-området B 25 fremsat 22.02.84 SF, S
 At militær straffelov kun skal gælde i krigstid B 26 fremsat 21.02.84 SF
 Opsigelse af elværkernes bevillinger B 28 fremsat 23.02.84 SF
 Begrænsning af enkeltkommuners indflydelse på elforsyningen..... B 29 fremsat 23.02.84 SF
 Demokratisering af Elsam B 30 fremsat 23.02.84 SF
 Elforsyningsplanlægning B 31 fremsat 23.02.84 SF
 Kollektive varmforsyningsselskabers ret til at producere elektricitet B 32 fremsat 23.02.84 SF
 Kommunale elforsyningsselskabers forsyningsområde B 33 fremsat 23.02.84 SF
 Ret til at producere elektricitet på vedv. energianlæg til det offentlige net B 34 fremsat 23.02.84 SF
 Forbrug af elektricitet..... B 35 fremsat 23.02.84 SF
 Forbrugsafhængige elpriser B 36 fremsat 23.02.84 SF
 Maksimalt indhold af svovl i fuelolie på 1 pct. og i gasolie på 0,3 pct..... B 37 fremsat 24.02.84 SF
 Installation af afsvovlingsanlæg på nye kraftværker og kraftværker med midlertidig miljøgodkendelse B 38 fremsat 24.02.84 SF
 Begrænsning af svovludslip fra fjernvarme- og mindre kraftvarmeværker B 39 fremsat 24.02.84 SF
 Begrænsning af svovludslip fra industrielle anlæg..... B 40 fremsat 24.02.84 SF

SF i folketingsret : Beretning til SFs landsmøde 1984

Fremme af systemeksport.....	B 45 fremsat 06.03.84 SF
Om ikke at købe nye undervandsbåde til søværnet.....	B 47 fremsat 07.03.84 SF
En økonomisk sanering af afdeling »Store Hus« i Avedøre Stationsby.....	B 48 fremsat 07.03.84 SF, S
Arbejdsløses ret til at lave nærradio-, lokal-TV- og folkeradioudsendelser uden reduktion af deres dagpenge.....	B 52 fremsat 07.03.84 SF, VS, FRP
En folketingsdelegation til Mellemamerika.....	B 56 fremsat 13.03.84 SF, VS
Statsstøtte til medborgerhuse.....	B 62 fremsat 15.03.84 SF
Afprøvning af ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder.....	B 67 fremsat 16.03.84 SF
Udvidet støtte til frembringelse, trykning og spredning af bøger.....	B 71 fremsat 20.03.84 SF
Gældssanering for egnsteatre, rejsende børneteatre, opsøgende teatervirksomhed mv.....	B 72 fremsat 20.03.84 SF
Klageadgang til miljøministeriet og miljøankennævnet i visse love under miljøministeriet.....	B 74 fremsat 20.03.84 SF
Uafhængig undersøgelse af forvaltningen af den danske bistand til udviklingslandene.....	B 75 fremsat 20.03.84 SF
Momsfritagelse for genbrugsforretninger mv.....	B 76 fremsat 22.03.84 SF
Betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden.....	B 77 fremsat 22.03.84 SF
En mere progressiv bistand til u-landene.....	B 78 fremsat 22.03.84 SF, VS
Mærkning og energideklaration af elapparaters elforbrug.....	B 80 fremsat 23.03.84 SF
Etablering af et elreglement.....	B 81 fremsat 23.03.84 SF
Elkonsulenter.....	B 82 fremsat 23.03.84 SF
Ophør med statstilskud til ældre varmevarmepumper.....	B 83 fremsat 23.03.84 SF
Oprioritering af forskning og udvikling af elbesparende foranstaltninger.....	B 84 fremsat 23.03.84 SF
Differentierede afgifter på større private elforbrugende husholdningsapp.....	B 85 fremsat 23.03.84 SF
Forbud mod nyinstallering af direkte elvarme.....	B 86 fremsat 23.03.84 SF
Forbedrede vilkår for kvindeforskningen.....	B 88 fremsat 22.03.84 SF, S, VS
Fredning af Harboer Tange og Agger Tange.....	B 91 fremsat 22.03.84 SF, S, VS
En udvidet produktion og distribution af video og støtte til nye forskningsinitiativer på området.....	B 96 fremsat 27.03.84 SF
Offentliggørelse af regnskaber for de politiske partiers indtægter og udgifter ved off. valg.....	B 97 fremsat 27.03.84 SF, VS
Styrkelse af efterforskning og påtale i miljøsager.....	B 101 fremsat 28.03.84 SF
Fællesnordisk arbejdsudvalg om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone.....	B 102 fremsat 30.03.84 SF
Nedsættelse af en kommission til belysning af homoseksuelles situation i samfundet.....	B 103 fremsat 30.03.84 SF, S, RV, VS
Orlov i forbindelse med børns sygdom.....	B 105 fremsat 30.03.84 SF
Ændrede regler for bankers og sparekassers regnskabsaflæggelse.....	B 106 fremsat 30.03.84 SF
Handel med udenlandske aktier.....	B 107 fremsat 30.03.84 SF
Erhvervsfremmeordningerne under industriministeriet.....	B 108 fremsat 03.04.84 SF
Om forurening fra motorkøretøjer.....	B 109 fremsat 03.04.84 SF, VS, S
Om børns retsstilling.....	B 110 fremsat 03.04.84 SF, S, RV, VS
Reform af Statens Uddannelsesstøtte (SU).....	B 111 fremsat 03.04.84 SF, VS
Revalidenters og langvarigt syges dagpengebetalt.....	B 112 fremsat 04.04.84 SF, VS
Iværksættelse af en oplysningskampagne om informationsteknologi.....	B 115 fremsat 04.04.84 SF

SF-initiativer i folketingsåret 1983/84 1. samling

Om forhdl. om mellemdistanceraketter i Geneve.....	F 2 anmeldt 05.10.83 SF, VS
Om Danmarks placering i NATOs atomvåbenstrategi.....	F 3 anmeldt 07.10.83 SF, VS
Om NATOs opstilling af 572 nye mellemdistanceraketter i Europa.....	F 5 anmeldt 09.10.83 SF, VS
Om forhdl. om EFs fremtidige finansiering og om EFs budget for 1984.....	F 6 anmeldt 16.11.83 SF, VS
Om DKs stemmeafgivning i FN vedr. resolutionsforslagene L 3 og L 43.....	F 8 anmeldt 24.11.83 SF, VS

SF-initiativer i folketingsåret 1983/84 2. samling

FORESPØRGLER

Til statsministeren og energiministeren om atomkraftens økonomi.....	F 1 anmeldt 10.02.84 SF, S, VS
Til arbejdsministeren om udviklingen i arbejdsløsheden.....	F 2 anmeldt 14.02.84 SF, S
Til udenrigsministeren om udviklingen i Tyrkiet.....	F 4 anmeldt 15.02.84 SF, VS
Til forsvarsministeren om atomvåben på dansk område.....	F 5 anmeldt 15.02.84 SF
Til forsvarsministeren om NATOs militære strategi.....	F 7 anmeldt 06.03.84 SF, VS
Til udenrigsministeren om Centralamerika og Det caribiske Hav.....	F 11 anmeldt 14.03.84 SF, VS
Til indenrigsministeren og socialministeren om tilskud til håndkøbsmedicin.....	F 13 anmeldt 27.03.84 SF, VS
Til kirkeministeren om folkekirken har en særlig stilling i sammenlign. med statsinstitutioner.....	F 14 anmeldt 30.03.84 SF
Til forsvarsministeren om udbetaling af ca. 48 mill. kr. ud over 902 mill. kr. til NATOs infrastrukturprogram for perioden 1980-1984.....	F 15 anmeldt 03.04.84 SF, VS
Til finansministeren: »I hvilket omfang har ministeren inddraget medarbejderne via samarbejdsudv. i planlægn. og gennemf. af regeringens moderniseringsprogram?«.....	F 16 anmeldt 10.04.84 SF

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk